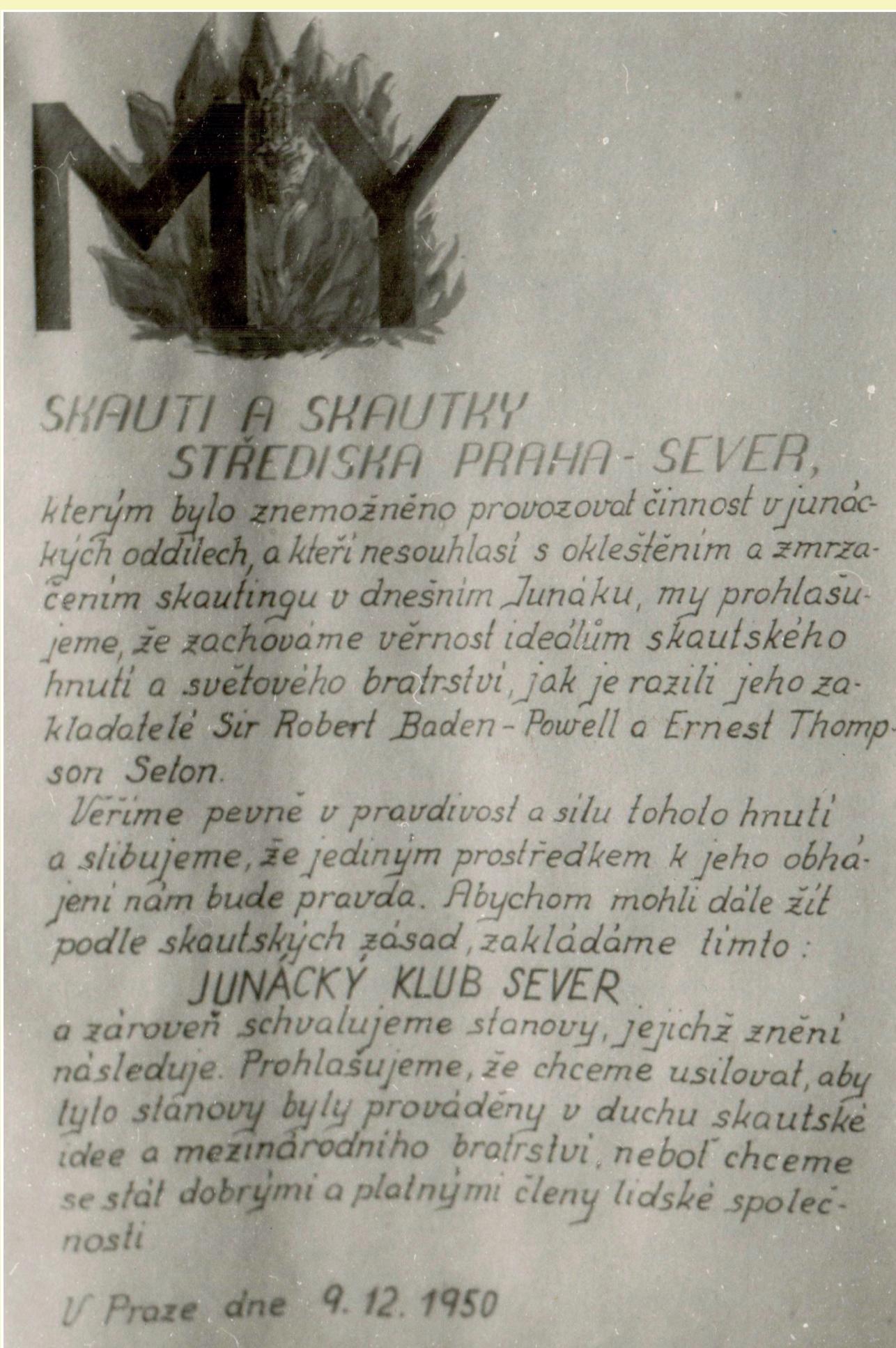

PADESÁTÁ LÉTA

7

1921 Stejně jako za války i nyní skauting úplně nezanikl. Někteří pokračovali dále v turistických, vodáckých a sportovních organizacích. Jiní se zapojili do trampskeho hnutí, které se sice režimu nelíbilo, ale vzhledem k jeho neorganizovanosti proti němu mohl těžko zasáhnout. Další část přešla do pionýrských oddílů, kde se buď etablovala v novém prostředí, nebo tajně dál vedla mládež ke skautským ideálům.

Založení Junáckého klubu Sever (1950)

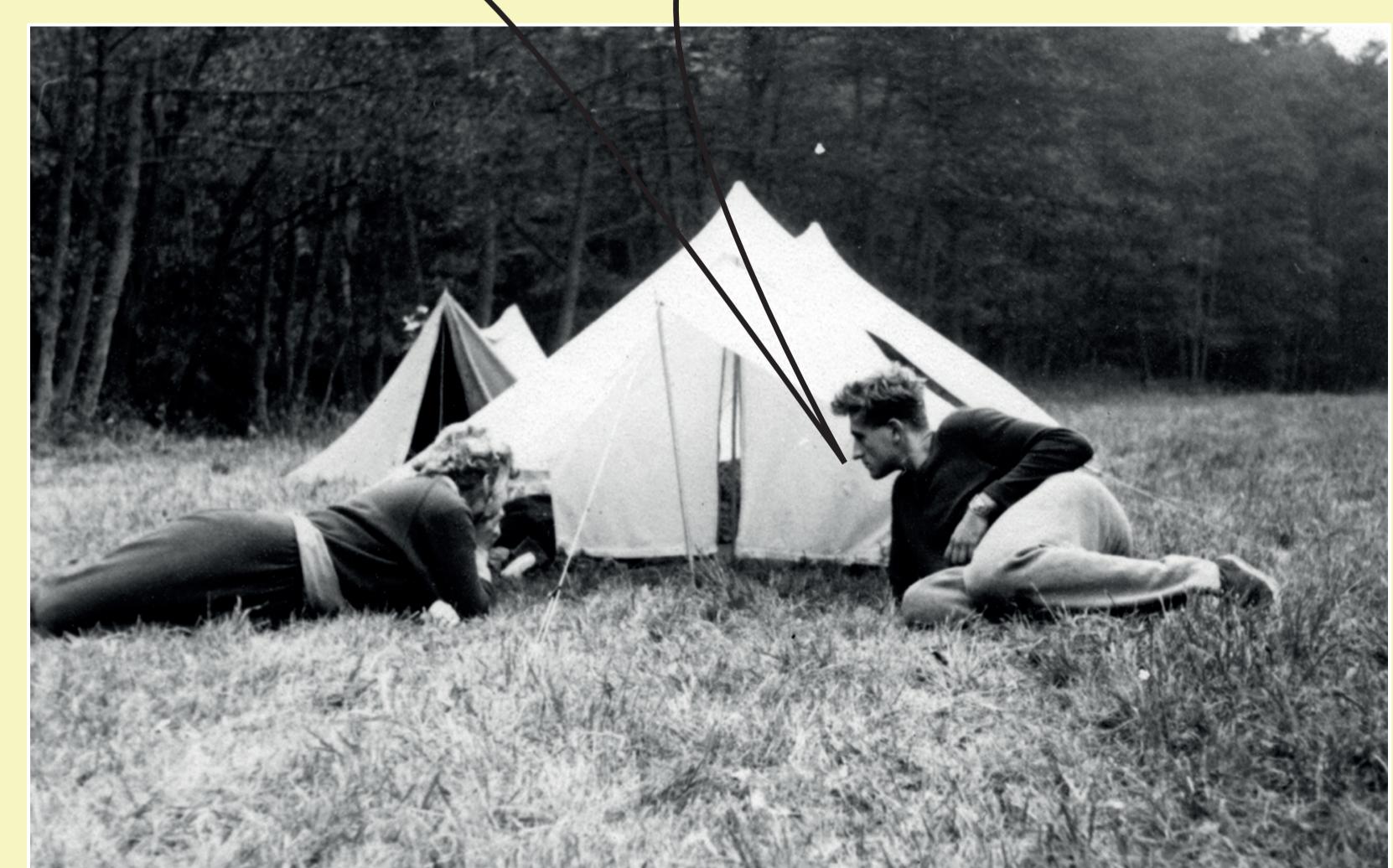
Horní Vltava (1955)

1951 Z obav před sledováním a dalšími postihy se skauti z našeho střediska rozhodli organizovat na různých místech mimo Kobylisy. Kromě toho se schůzky konaly, byť tajně, také v bytech členů. Tato praxe se osvědčila do té míry, že si tuto tradici 24. klub oldskautů zachoval i po revoluci.

O počátcích ilegální činnosti vypráví **Jaroslav Balek (Buřina)**:

„Pořád jsme skautovali, to je dost těžký si představit, jak to probíhalo. My jsme se rozdělili do družin, protože jsme se nemohli scházet po bytech jako celej oddíl. Formálně jsme tu činnost zavřeli ... a sami jsme to obnovili v menším počtu, jen opravdu spolehlivý lidí. Bylo tam nepsaný heslo, když už jsme pak dorůstali do věku na ženitbu, že když do té party si někdo přivede ženskou nebo kluka, tak svatba už musí být pouhou formalitou, že to už opravdu musí být velká známost, aby se s náma mohla účastnit té činnosti.“

*Jak jí to v lítém ráji slouží...
Také jsme si našli v oddíle svou lásku?*

Tábor (1956)

Jiří Neurenter (Čára) s manželkou (90. léta)

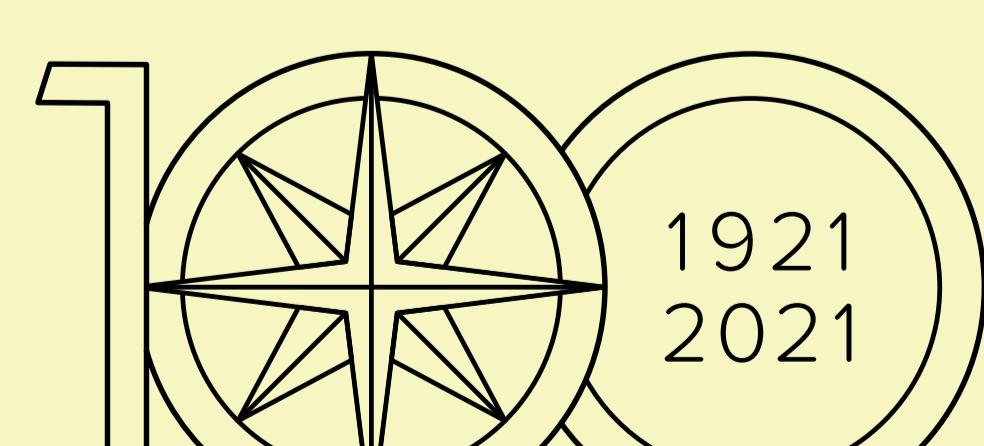
Pro některé byl život v komunistické totalitě tak náročný, že se raději rozhodli vše opustit a emigrovat. Tuto cestu zvolil i jeden člen našeho střediska **Jiří Neurenter (Čára)**, který se v roce 1950 místo na vojenskou službu vydal společně se svou přítelkyní Evou na cestu do svobodného světa. Zvolili si k tomu kajak, na kterém se jim pod rouškou tmy podařilo opustit republiku. Přes Hamburk se tehdy dostali až do Kanady. I přes velkou vzdálenost byl v čilém kontaktu se členy střediska a po roce 1989 pravidelně jezdil do Čech, jak o tom vypráví **Zdena Wittmayerová**.

Zdena vypráví

Buřina vypráví

24 SEVER
PRAHA